

Sygn. akt I C 3055/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: S. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 r. w S. sprawy

z powództwa **C. Z.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powódki **C. Z.** kwotę 4.055,04 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt pięć złotych i 04/100) z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym od dnia 2.08.2013 r. do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nie obciąża powódki **C. Z.** kosztami postępowania;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą W.** na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 514,45 zł (pięćset czternaście złotych i 45/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 3055/13

UZASADNIENIE

Powódka **C. Z.**, reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, wniosła w dniu 14.11.2013 r. (data nadania w Urzędzie Pocztowym) przeciwko pozwanemu **(...) S.A. w W.** pozew o zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 74,95 zł tytułem refundacji kosztów leczenia z odsetkami ustawowymi od dnia 02.08.2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż dnia 23.01.2011 r. w S. kierujący pojazdem marki O. (...) wyniku nie zachowania bezpiecznej odległości od poprzedzającego pojazdu marki O. (...), którym jechała jako pasażer powódka, doprowadził do zderzenia obu pojazdów. Sprawca pojazdu miał ubezpieczony pojazd od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Na skutek tego zdarzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia kręgosłupa lędźwiowego oraz rany głowy, konsekwencją której było nasilenie się u niej napadów padaczki, które przed zdarzeniem występowały jedynie 1-2 razy do roku, natomiast po wypadku znacznie częściej. Powódka wskazała, że przez 9 tygodni po wypadku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Nadto z powodu konieczności noszenia kołnierza ortopedycznego, na którego zakup wydała kwotę 38,00 zł oraz ze względu na dolegliwości bólowe i napady padaczki nie mogła samodzielnie funkcjonować i opiekować się dziećmi, w związku z czym musiała korzystać z pomocy swojej mamy. Na zakup środków farmakologicznych zapisanych przez lekarza wydatkowała kwotę 41,54 zł. **C. Z.** zwróciła

się do pozwanego z roszczeniem o wypłatę kwoty 50.000, 00 zł zadośćuczynienia, pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego odmówił zaspokojenia roszczeń powódki. Wskazał, że kwestionuje dochodzone roszczenie co do zasady i co do wysokości, albowiem nie ma związku przyczynowo - skutkowego między zdarzeniem, a występującym u powódki dolegliwościami. Brak było podstaw do uznania, że powódka doznała opisywanych obrażeń we wskazanych przez nią okolicznościach wypadku. Nadto z przeprowadzonych u powódki badań, w tym (...) kręgosłupa i (...) kręgosłupa szyjnego nie stwierdzono jakichkolwiek zmian pourazowych, a zatem brak było podstaw do stwierdzenia trwałego uszczerbku na zdrowiu. Wskazał, że poza twierdzeniami powódki o nasileniu się u niej napadów padaczki, nie ma żadnego potwierdzenia tego faktu w dokumentacji medycznej. Nadto według pozwanego dochodzona kwota zadośćuczynienia była rażąco wygórowana, w stosunku do rozmiaru doznanej przez powódkę krzywdy. Zakwestionował również dochodzony przez powódkę zwrot kosztów leczenia, wskazując na brak związku między wypadkiem a koniecznością ich poniesienia.

Na rozprawie w dniu 09.12.2014 r. pełnomocnik powódki wskazał, że kolizja drogowa w której powódka doznała obrażeń miała miejsce w 2013 r., nie zaś jak wskazano to w treści pozwu w 2011 r.

W piśmie z dnia 29.09.2016 r. (data nadania listu poleconego) pełnomocnik powódki sprecyzował żądanie zasądzenia odsetek, w ten sposób, że wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 02.08.2013 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty od kwoty 10.000,00 zł, jak i od kwoty 74,95 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.01.2013 r. w S. na skrzyżowaniu ulic (...) II i Lutosławskiego doszło do zdarzenia drogowego między pojazdem, którym jechała powódka jako pasażer - marki O. (...) o nr rej. (...), a innym pojazdem - marki O. (...) o nr rej. (...), ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W czasie tego zdarzenia pojazd marki O. (...) uderzył w pojazd, którym jechała powódka.

bezsporne oraz k. 103 - 104 - zeznania powódki, k. 47 -48 i 126 -127 - notatka urzędowa Wydziału Ruchu Drogowego K. S., k. 42 - 44 - karta wypadku w drodze do pracy lub z pracy.

Na skutek zdarzenia u powódki doznała stłuczenia głowy i skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, jednakże obrażenia te nie spowodowały wystąpienia u niej trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a także wystąpił u niej subiektywny zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego pourazowy. Dolegliwości bólowe głowy oraz kręgosłupa szyjnego i odcinka lędźwiowego w związku z doznany uraz spowodowały bóle wymagające stosowania sporadycznie leków przeciwbólowych. Doznane urazy były podstawą do zastosowania unieruchomienia odcinka szyjnego kręgosłupa przez kołnierz ortopedyczny, który powódka nosiła przez 9 tygodni. To z kolei uzasadniało ograniczenia w wykonywaniu czynności życia codziennego, takie jak dźwiganie, czy prace porządkowe i konieczność udzielenia jej pomocy przez osoby trzecie w okresie noszenia kołnierza ortopedycznego. Powódka poniosła koszt zakupu kołnierza ortopedycznego w wysokości 13,50 zł. (częściowa refundacja z NFZ - k. 35) oraz koszt zakupu leków przeciwbólowych w kwocie 26,55 zł. w miesiącu lutym, oraz w kwocie 14,99 zł. - łącznie 55,04 zł.

Dolegliwości wskazywane przez C. Z. były długotrwałe, ale powódka powróciła do stanu zdrowia sprzed tego zdarzenia.

dowód: k. 133 - 136 - opinia neurologa, karta leczenia szpitalnego - k. 33 - 34, k. 36 - 37 - faktury za zakup leków, k. 162 -164 - opinia ortopedy, k. 31 - zaświadczenie lekarskie, k. 33- 34 - karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 35 - faktura na zakup kołnierza, dowód: k. 103 - 105 -zeznania powódki, k. 101 - 102 - zeznania świadka K. Z., k. 102 - 103 - zeznania świadka R. B..

Zdarzenie z dnia 23.01.2013 r. było niewątpliwie dla C. Z. przeżyciem stresującym, które szczególnie w pierwszym okresie po wypadku spowodowało wystąpienie reakcji na stres z takimi objawami jak: lęk, napięcie emocjonalne, trudności ze snem, trudności z koncentracją uwagi, drażliwość, Zdarzenie spowodowało wystąpienie reakcji na stres. Z kolei objawy stresu wywołane dolegliwościami fizycznymi i psychicznymi wykluczyły powódkę na 9 tygodni z aktywności zawodowej. Obecnie powódka nie wymaga terapii psychologicznej, ani psychiatrycznej.

dowód: k. 192 -194 opinia psychologiczno - psychiatryczna.

Powódka wezwała pozwanego o wypłatę zadośćuczynienia w wysokości 50.000 zł., jednakże pozwany odmówił zaspokojenia zgłaszanych przez nią roszczeń, z uwagi na nie stwierdzenie trwałego uszczerbku na zdrowiu.

dowód: k. 115 - 125 - dokumenty w aktach szkody, tj. k. 116 - pismo do M. T., k. 117 - 118 - raport do szkody, k. 119 - pismo ubezpieczyciela, k. 120 - 121 - opinia ubezpieczyciela, k. 122 - 125 - zgłoszenie szkody.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie niesporne były między stronami okoliczności, w których doszło do zdarzenia, fakt samego wypadku, jakiemu uległa powódka, czas i sposób leczenia.

Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie, na podstawie wiążącej go umowy ubezpieczenia, wskazując że powódce z powodu braku stwierdzenia trwałego uszczerbku na zdrowiu nie przysługuje odszkodowanie. Powództwo było zatem kwestionowane przez stronę pozwaną co do zasady i co do wysokości.

Odpowiedzialność pozwanego kształtowała się na podstawie 805 § 1 kc. Wysokość szkody natomiast ustalana była na podstawie art. 445 § 1 kc. w zw. z art. 444 § 1 kc.

Przepis art. 444 § 1 zd. 1 kc. stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast art. 445 § 1 kc. brzmi: "w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę."

W judykaturze i doktrynie przeprowadza się rozróżnienie między szkodą na mieniu oraz szkodą na osobie. Z kolei szkoda na osobie może przybrać formę uszczerbku typu niemajątkowego - tzw. krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zespечения, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp. Stanowisko takie przedstawił Sąd Najwyższy stwierdzając w wyroku z dnia 4 lipca 1969 roku, sygn. akt I PR 178/69 (OSNCP 1970/4 poz. 71), iż przewidziana w art. 444 § 1 i 2 kc krzywda, za którą sąd może na podstawie art. 445 § 1 kc przyznać poszkodowanemu odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, obejmuje zarówno cierpienia fizyczne jak i cierpienia moralne.

Powódka w wyniku zdarzenia drogowego doznała urazu głowy oraz odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa. Nie stwierdzono u niej trwałego, ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Jednakże, z powodu doznanych obrażeń, powódka cierpiała z powodu bólu, brała środki przeciwbólowe, nosiła kołnierz ortopedyczny, co jednocześnie ograniczyło jej ruchomość i samodzielność w codziennym funkcjonowaniu.

Niewątpliwie przed wypadkiem powódka była osobą sprawną, mimo iż cierpiała na padaczkę. Napady występowały jednak sporadycznie 1 raz na rok, bądź na 1,5 roku i nie utrudniały jej życia codziennego. Natomiast po wypadku powódka cierpiała na znaczne dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa, w pierwszy okresie również wymioty i bóle głowy. Realizowanie zatem czynności życia codziennego ze względu na powyższe okoliczności był utrudniony. Dolegliwości bólowe, jak stwierdzili biegli w swoich opiniach mogły utrzymywać się przez dłuższy okres czasu, co uzasadniało zdaniem biegłych konieczność noszenia przez powódkę przez 9 tygodni kołnierza ortopedycznego.

Dolegliwości te ograniczały możliwości powódki także w zakresie opieki nad dwójką małych dzieci i w związku z powyższym musiała korzystać z pomocy osób trzecich. Psychicznie powódka poradziła sobie z tym zdarzeniem, aczkolwiek cierpiała na dolegliwości bólowe.

Sąd oparł się przy ustalaniu stanu faktycznego na wszystkich dokumentach zgromadzonych w sprawie, opiniach biegłych z zakresu ortopedii, neurologii psychiatrii i psychologii uznając, iż zostały one sporządzone w sposób rzetelny, zgodnie z posiadaną wiedzą lekarską. Sąd przy wyrokowaniu oparł się również na zeznaniach powódki i świadków, uznając, iż są szczerze i wiarygodne.

Sąd uznał zatem mając powyższe na uwadze, iż doszło u powódki do wystąpienia krzywdy, mimo iż biegli uznali, iż nie doszło do trwałego, czy też długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Biorąc zatem powyższe pod uwagę oraz okoliczność, iż roszczenie o zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, oraz całokształt sprawy, Sąd uznał, iż kwota 4.000,00 zł stanowi właściwy ekwiwalent za krzywdę doznaną przez powódkę.

Przy czym, Sąd miał na uwadze, iż powódka nie wykazała, iż upadek związany z napadem padaczki, który wystąpił w okresie późniejszym miał bezpośredni związek ze zdarzeniem drogowym z dnia 23.01.2013 r. i był jego skutkiem, a zatem Sąd nie uwzględnił tej okoliczności przy ustalaniu kwoty zadośćuczynienia.

W zakresie żądania odszkodowania, Sądu uznał, iż powódka wykazała fakturami złożonymi do akt sprawy koszt zakupu kołnierza ortopedycznego w wysokości 13,50 zł, albowiem pozostała kwota została zrefundowana z Narodowego Funduszu Zdrowia (zapisek na fakturze) oraz koszt zakupu leków: w lutym na kwotę 26,55 zł oraz w marcu 14,99 zł, a zatem łącznie kwotę 55,04 zł wydatków poniesionych w związku z leczeniem.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.055,04 zł. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie w treści art. 481 § 1 kc. z uwzględnieniem brzmienia jego treści, która nastąpiła od dnia 1.01.2016 r. Odsetki od kwoty 4.055,04 zł zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 02.08.2013 r., czyli dzień po tym jak ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczenia na rzecz powódki, uznając iż od tej daty ubezpieczyciel pozostaje w opóźnieniu w zapłacie na rzecz powódki świadczenia z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia za skutki zdarzenia z dnia 23.01.2013 r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Sąd mając na względzie okoliczności, które legły u podstaw zwolnienia powódki od kosztów sądowych w niniejszej sprawie ponad kwotę 200 zł, uznał iż okoliczności te nie uległy zmianie i na podstawie art. 102 k.p.c. w punkcie trzecim wyroku nie obciążył powódki kosztami postępowania.

Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa częściowo koszty związane ze sporządzeniem opinii biegłych oraz nieuiszczonych kosztów sądowych, które łącznie wyniosły 1.278,14 zł, biorąc pod uwagę, iż przegrał on proces w 40,25 % (378,60 zł+216,82 zł+189,36 zł+ 189,36 zł +304,00zł = 1.278,14 zł x 40,25 % = 514,45 zł) na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016,623).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.